

Met zijn industrieel vormgegeven gevel en oranje regisseursstoeltjes domineert het terras van restaurant *Faits Divers* de Korenmarkt in Gent. De traag ondergaande nazomerzon dompelt de patriciërshuizen aan de overzijde van het plein in bijpassend oranje licht. Geheel passend binnen de huisstijl worden de broodjes bezorgd in anonimiserende bruine papieren zakjes en de puntzak friet bij mijn steak in een roestvrijstalen staander.

Willie Wortel

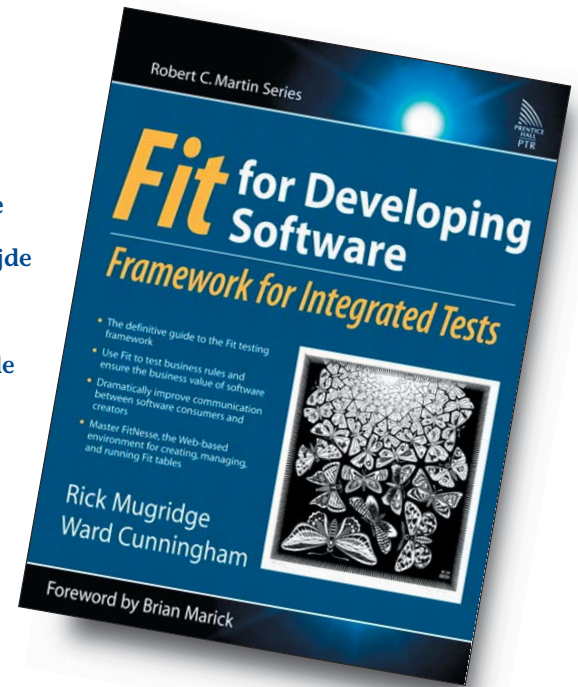
Tussen de vier gangen van mijn diner, paraderende studerende schone en langszoevende trams door concentreer ik me op een nieuw boek waarop ik recent door de uitgeefster ben geattendeerd: *Fit for Software Development*.

Eens even kijken. Aha, geschreven door Ward Cunningham. Wie kent hem niet? Sympathieke, zij het wat zwaarlijvige uitvinder van de Wiki. Met de absolute nadruk op het woord uitvinder. Enkele jaren geleden zag ik Cunningham spreken op een conferentie in Denemarken. Waar iedereen een goedvol relaas verwachtte over extreme programming of tenminste test driven development – Ward Cunningham geldt immers als een van de voorgangers van deze methodieken – deed de Amerikaan vooral konde van de nieuwste toeltjes die hij thuis op de ranch ontwikkeld had. Waar de toehoorders vervolgens hoopten op een *ÜberWiki* schotelde Cunningham ze een samenvatting in een enkele webpagina van de hoeveelheid bestanden op zijn harde schijf voor, en wanneer deze voor het laatst waren geopend. Voor hem de ideale manier om eens grondig te onderzoeken welke bestanden zonder problemen zijn te verwijderen. Juist op het moment dat de toehoorders zich afvroegen wat de clou van de voortkabbelende presentatie zou zijn, verraste Cunningham ons met enkele

foto's van een zelf in elkaar geknutseld robotje van zo'n twintig centimeter hoog. Voor liefhebbers van de Donald Duck: Lampje inderdaad. Ward Cunningham is de Willie Wortel onder de automatiseerders. Een korte blik op zijn website (<http://c2.com/~ward/>) moet voldoende zijn om u definitief te overtuigen. Vergewis u voor de zekerheid in elk geval van Cunningham's online hartslagmeter.

Met enige verbazing las ik vorig jaar dan ook een persbericht dat de auteur van *Fit for Software Development* in dienst was getreden bij Microsoft. Deze buitengewoon sympathieke onderneming uit Redmond heeft immers zelf al een Willie Wortel in huis in de persoon van Bill Gates – zelfs de uiterlijke overeenkomsten zijn opvallend. Welnu, Ward Cunningham heeft een nieuwe uitvinding gedaan: het Framework for Integrated Tests, kortweg Fit.

Fit is een opvallende techniek en een bijbehorend framework waarmee bedrijfsregels op eenvoudige wijze zijn te testen, met behulp van tabellen in diverse varianten, een begrijpbare syntax en wat eenvoudig te ontwikkelen code om te tabellen te testen, uiteraard bovenop het framework zelf. Zo kunnen de testgevallen door eindgebruikers zelf worden opgesteld, zonder al te veel technische kennis. Ik moet zeggen: het idee intrigeert en zou zomaar kunnen werken.

Gaandeweg het boek zie je van die kleine, typische Ward Cunningham ideetjes verwerkt in het Fit framework, zoals het kunnen gebruiken van zowel Y, T, yes, true en één voor boolean uitkomsten. Het kan niet anders dan dat Cunningham met een heel klein idee is begonnen, het heeft getest en steeds verder heeft uitgebouwd. Zo is ook het boek opgebouwd. De eerste hoofdstukken zijn eenvoudig en laten de verschillende typen tabellen zien. Vervolgens combineert de auteur ze tot complete testscenario's om aansluitend met nog complexere voorbeelden te komen. Dit is het punt in het boek waar ik verwacht dat de meeste lezers zullen afhaken. Zo ook ikzelf. Maar ja, dan is het donker inmiddels definitief gevallen over de Korenmarkt in Gent, en zijn mijn dessert en koffie genuttigd. *Time to go.*

Sander Hoogendoorn
(www.sanderhoogendoorn.com)

Waardering ★★★★★

Rick Mugridge, Ward Cunningham
*Fit for Developing Software:
Framework for Integrated Tests*
Prentice Hall